

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αθήναι, 6-6-2016

Αριθμός ατομικής γνωμοδοτήσεως 152/2016

Αρ. πρωτ. ερωτήματος Γ 31/1290/2016 Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. / δ/σεως στεγάσεως.

Περίληψις ερωτήματος: Α) Αν, προκειμένης υπομισθώσεως ακινήτου τού Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. με συμβατικόν χρόνον λήξεώς της μεταγενέστερον αυτού της μισθώσεως, πρέπει να ορισθή ως χρόνος λήξεως της υπομισθώσεως αυτός της μισθώσεως. Β) Αν όσα αναφέρονται στις παραγράφους 8,1 και 8,2 του ιδιωτικού συμφωνητικού υπομισθώσεως α) καταργούν ή τροποποιούν την έννομη σχέση του εκμισθωτού (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.) με τον μισθωτή και β) πρέπει να απαλειφθούν ή να τροποποιηθούν.

Ιστορικό

1. Με το άνωθι έγγραφο δίδεται το εξής πραγματικό: Δυνάμει του από 13-5-2015 ιδιωτικού συμφωνητικού εξεμισθώθη από το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. αστικό ακίνητο ιδιοκτησίας του για εμπορική χρήση και για διάστημα δώδεκα ετών αρξάμενο στις 14-5-2015. Η μισθώτρια υπεξεμίσθωσε το μίσθιο στον Γ.Π. από 1-12-2015 έως 30-11-2027. Στις παραγράφους 8.1 και 8.2 του ιδιωτικού συμφωνητικού υπομισθώσεως αναφέρεται αντιστοίχως ότι «σε περίπτωση που συντρέχει οιοσδήποτε λόγος λύσεως της κύριας μίσθωσης (οφειλές μισθωμάτων) που αφορά στην υπεκμισθώτρια, η μίσθωση δεν λύεται αλλά συνεχίζεται με τους ίδιους όρους με την υπομισθώτρια, η οποία καθίσταται πλέον μισθώτρια» και «η υπεκμισθώτρια δεν μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά της για καταγγελία της κύριας μίσθωσης χωρίς την έγγραφη συναίνεση της υπομισθώτριας προς τούτο. Τυχόν άσκηση του εν λόγω δικαιώματος χωρίς την έγγραφη συναίνεση της υπομισθώτριας συνεπάγεται συνέχιση της μισθώσεως στο πρόσωπο της υπομισθώτριας». Σύμφωνα με την παράγραφο 10 τού από 13-5-2015 ιδιωτικού συμφωνητικού (μισθώσεως) «υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη έγγραφη έγκριση του ΙΚΑ. Η

υπεκμίσθωση δεν δύναται να συναφθεί για χρόνο μεγαλύτερο αυτού της κύριας μισθώσεως.». Εν όψει των α) ανωτέρω και β) άρθρου 21 του κανονισμού μισθώσεων και εκμισθώσεων ....ακινήτων του ΙΚΑ και προκειμένου να ζητηθή από το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. η τροποποίηση - ή μη - του ιδιωτικού συμφωνητικού υπομισθώσεως, τίθενται τα άνωθι ερωτήματα.

Νομοθετικό πλαίσιο

2. Α.Κ. [π.δ. 456/1984, Α' 164, εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 36 παρ. 2 (εδαφ.) και 3 του ν. 1406/1983, Α' 182)]: Άρθρο 236. Αν για να είναι έγκυρη μια δικαιοπραξία χρειάζεται η συγκατάθεση τρίτου (συναίνεση), αυτή παρέχεται με δήλωση προς το ένα ή το άλλο μέρος ... και ... δεν είναι ανάγκη να γίνει με τον τύπο που απαιτείται για την δικαιοπραξία. Άρθρο 238. Η συγκατάθεση που παρέχεται μετά την επιχείρηση της δικαιοπραξίας (έγκριση), εφόσον δεν ορίζεται το αντίθετο, ανατρέχει στον χρόνο της δικαιοπραξίας. Από την αναδρομική ενέργεια δεν επηρεάζονται τα δικαιώματα που τρίτοι απέκτησαν πριν από την έγκριση. Άρθρο 593. Ο μισθωτής έχει δικαίωμα, εφ' όσον δεν συμφωνήθηκε το αντίθετο, να παραχωρήσει σε άλλον τη χρήση του μισθίου και ιδίως να το εκμισθώσει. Άρθρο 594. Ο εκμισθωτής έχει δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη μίσθωση και συγχρόνως να ζητήσει αποζημίωση αν ο μισθωτής παρά τις διαμαρτυρίες του εκμισθωτή, δεν μεταχειρίζεται το μίσθιο με επιμέλεια και ως συνεφωνήθη ... .

3. Π.δ. 34/1995 (Α' 30) «κωδικοποίηση διατάξεων νόμων περί εμπορικών μισθώσεων» εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του ν. 2235/1994 (Α' 145). Άρθρο 11: 1. Η ... παραχώρηση του μισθίου σε τρίτον δεν επιτρέπεται εκτός από αντίθετη συμφωνία των μερών . ... 2. Αν συναφθεί υπομίσθωση παρά την απαγόρευση της προηγούμενης παραγράφου, ο ιδιοκτήτης ή ο εκμισθωτής μπορεί να καταγγείλει τη μίσθωση χωρίς να υποχρεούται να αποζημιώσει το μισθωτή.

4. Απόφαση υφυπουργού εργασίας και κοινωνικών ασφαλίσεων υπ' αριθμ. Β/21/18003/3318/2003 (Β' 1055) - κανονισμός μισθώσεων και εκμισθώσεων ....ακινήτων του ΙΚΑ (ήδη Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.) - εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότησιν των άρθρων 16, 17 και 18 του αν. ν. 18546/1951 (Α' 179). Κεφάλαιο Β' (εκμισθώσεις ακινήτων). Άρθρο 21: 1. Υπεκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη έγγραφη

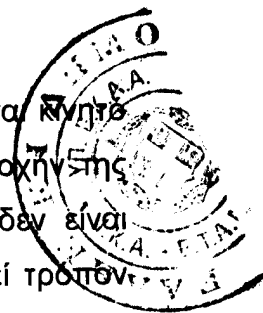
έγκριση του ΙΚΑ. Η υπεκμίσθωση δεν δύναται να συναφθεί για χρόνο μεγαλύτερο αυτού της κυρίας μισθώσεως. 2. ... 3. Ο μισθωτής με τη λύση ή τη λήξη της συμβάσεως μισθώσεως είναι υποχρεωμένος να αποδώσει το μίσθιο σε επιτροπή παραλαβής που συγκροτείται για το σκοπό αυτό.

5. Ν. 4242/2014 [Α' 50 (ισχύς από 28-2-2014)]. Άρθρο 13: 1. Οι μισθώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του π.δ. 34/1995 και συνάπτονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος διέπονται από τους συμβατικούς όρους τους, τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και του π.δ. 34/1995, με την εξαίρεση των άρθρων 5-6, 16-18, 20-26, 27 παρ. 2, 28-40, 43, 46 και 47 αυτού. ...

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων

6. Η υπομίσθωση, η οποία σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 361 και 593 ΑΚ και 11 τού π.δ. 34/1995 επιτρέπεται να συμφωνηθεί μεταξύ των μερών και στην εμπορική μίσθωση, είναι η σύμβαση με την οποία ο μισθωτής, ενεργών ως εκμισθωτής, παραχωρεί την διά της μισθώσεως κτηθείσα χρήση του μισθίου σε τρίτον (υπομισθωτή) έναντι ανταλλάγματος – μισθώματος - και για χρονικό διάστημα, το οποίο, στα πλαίσια τής κατ' άρθρον 361 ΑΚ αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων, δύναται να είναι (αντιστοίχως) το μίσθωμα και το χρονικό διάστημα της κυρίας μισθώσεως [ΑΠ 1052/2011 (:(«νόμος»)) με παραπομπές]. Πρόκειται επομένως περί νέας συμβάσεως μεταξύ του μισθωτού και του τρίτου, με όλα τα χαρακτηριστικά της μισθώσεως και παρεπομένης εν σχέσει προς αυτήν, την οποία δεν αλλοιώνει υποκειμενικώς, ούτε επηρεάζει, αφού η μίσθωση εξακολουθεί να λειτουργή μεταξύ εκμισθωτού και μισθωτού – ΑΠ 1052/2011 όπ. αν., εφ. Λ. 173/2002 («δικογραφία» 2002.263 και «νόμος» με παραπομπές στη θεωρία και στην νλογία) - οι μεταξύ των οποίων σχέσεις παραμένουν όπως έχουν ρυθμισθή με το μισθωτήριο και τον νόμο. Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι για το κύρος της υπομισθώσεως είναι αναγκαία (άρθρον 11 παρ. 1 π.δ. 34/1995) η συναίνεση του εκμισθωτού (ΑΠ 1052/2011 όπ. αν.). Η υπομίσθωση από μη δικαιούμενο σε υπεκμίσθωση διέπεται από τις διατάξεις της μισθώσεως από μη δικαιούμενο σε εκμίσθωση. Ειδικότερα, από τη διάταξη του άρθρου 574 ΑΚ προκύπτει ότι η εκμίσθωση αλλοτρίου πράγματος, κινητού ή ακινήτου, είναι καθ' όλα έγκυρη, διότι η μίσθωση είναι ενοχική σχέση και δεν ασκεί επιρροή στην ισχύ και στη λειτουργία της η κυριότης ή οιοδήποτε άλλο

A

εμπράγματο δικαίωμα επί του μισθίου, ανεξαρτήτως αν το μίσθιο είναι κίνητο ή ακίνητο (ΑΠ 1052/2011 όπ. αν.). Η υπομίσθωση συνιστά αποδοχή της αρχής ότι το προς χρήσιν του μισθίου δικαίωμα του μισθωτού δεν είναι προσωποπαγές και ως εκ τούτου η υπομίσθωση (η οποία αποτελεί τρόπον ή χρήση του μισθίου) επιτρέπεται, εκτός αν αντιθέτως συνεφωνήθη (Βαθρακοκόλης «ΕΝΟΜΑΚ» τόμ. Γ ημίτομ. Α' σελ. 645 παρ. 1). Ο εκμισθωτής - ο οποίος δεν συνδέεται δι' ενοχικού δεσμού με τον υπομισθωτή (Βαθρακοκόλης όπ. αν. σελ. 652 αριθμ. 23) - για οιοδήποτε ζήτημα της μισθώσεως πρέπει να απευθύνεται στον μισθωτή ο οποίος ευθύνεται έναντι του εκμισθωτού και για το πταίσμα του υπομισθωτού (Ραφομανίκης εις Γεωργιάδου - Σταθοπούλου ΑΚ, 593 αρ. 9 με παραπομπές). Κατά συνέπειαν ο εκμισθωτής - προς τον οποίον η υπομίσθωση (και η εμπορική) είναι σύμβαση ξένη [εκτός εάν ο εκμισθωτής συμμετάσχη στην κατάρτιση της συμβάσεως υπομισθώσεως (Ραφομανίκης εις Γεωργιάδου - Σταθοπούλου ΑΚ, 593 αρ. 5 με παραπομπές, ΑΠ 612/2006: Ελ. Δ/νη 49.1059)] - δεν δύναται να εναγάγη τον υπομισθωτή για μισθώματα, να τού απευθύνη δήλωση καταγγελίας, να ζητήσει από αυτόν αποζημίωση για παρακράτηση του μισθίου κ.λπ. πλην των ρητώς υπό των άρθρων 599 παρ. 2 και 604 παρ. 2 ΑΚ ρυθμιζομένων περιπτώσεων (απόδοση του μισθίου και ενέχυρο στα εισκομισθέντα), εκτός εάν ο εκμισθωτής συμμετάσχη στην κατάρτιση της συμβάσεως υπομισθώσεως (Ραφομανίκης όπ. αν. με παραπομπή). Μόνος υπεύθυνος έναντι του εκμισθωτού παραμένει ο μισθωτής και οιοδήποτε θέμα αφορά στην λειτουργία της μισθώσεως επιλύεται (δικαστικώς ή εξωδίκως) μεταξύ του εκμισθωτού και του μισθωτού ενώ και οι αξιώσεις του εκμισθωτού από το άρθρο 601 ΑΚ δεν ασκούνται και κατά του υπομισθωτού, αν αυτός παραμείνη χωρίς δικαίωμα στο μίσθιο μετά τη λύση της μισθώσεως [εφ. Λ. 173/2002 όπ. αν.]. Αν το μίσθιο υπεξεμισθώθη σε τρίτον παρά την υπάρχουσα απαγόρευση, ο εκμισθωτής αποκτά - λόγω κακής χρήσεως του μισθίου (Βαθρακοκόλης όπ. αν. σελ. 656 αριθμ. 10 & 13) - 1) δικαιώματα α) καταγγελίας της μισθώσεως και β) αποζημιώσεως για υπέρβαση της συμφεφωνημένης χρήσεως (Ραφομανίκης όπ. αν. αρ. 8 με παραπομπές και υπό άρθρον 594 αριθμ. 3 με παραπομπές) και 2) αξίωση αυτοουσίας και προσηκούσης εκπληρώσεως, χωρίς να αποκλείεται και η άσκηση αγωγών νομής (987 επ. ΑΚ) ή αρνητικής (1108 ΑΚ) (Βαθρακοκόλης όπ. αν. σελ. 664

αριθμ. 23), ο δε υπερήμερος μισθωτής ευθύνεται έτι πλέον (δηλ. και διά τα τυχερά), αν δε η ζημία του εκμισθωτή προέρχεται εξ αδικοπραξίας του υπομισθωτή (ΑΚ 914) ευθύνονται έναντι του εκμισθωτή εις ολόκληρον τόσον ο μισθωτής όσον και ο υπομισθωτής (Ραψομανίκης όπ. αν. αρ. 9 με παραπομπές), ενώ η περί της υπομισθώσεως συναίνεση του εκμισθωτή δεν απαλλάσσει τον μισθωτή από την ευθύνη του (ΑΚ 593 εδ. 2), απαιτουμένης προς τούτο ειδικής απαλλακτικής συμφωνίας κατ' άρθρα 332 & επ. ΑΚ (Ραψομανίκης όπ. αν. αρ. 10 με παραπομπές). Η παρεχόμενη με το π.δ. 34/1995 προστασία των εμπορικών συνθηκών καταλαμβάνει και τις υπομισθώσεις, αλλά μόνον έναντι των υπεκμισθωτών (όχι και των εκμισθωτών, έναντι των οποίων ο υπομισθωτής δεν απολαύει αυτοτελούς προστασίας). Τούτων έπεται ότι με την καθ' οιονδήποτε τρόπο λήξη της εμπορικής μισθώσεως, ο εκμισθωτής δικαιούται κατά τη διάταξη του άρθρου 599 παρ. 2 ΑΚ να απαιτήσει το μίσθιο ακίνητο όχι μόνον από τον μισθωτήν αλλά και από τον υπομισθωτήν έστω και αν η μεταξύ μισθωτή και υπομισθωτή σύμβαση προστατεύεται από το π.δ. 34/1995 (ΟΛΑΠ 14/1992:ΝοΒ 41.75, ΑΠ 1296/1996: Ελ. Δ/νη 1997, 610, Εφ. Θ. 8969/2003: Ελ. Δ/νη 45.894, ΕΑ 7760/1985: Ελ. Δ/νη 26.1384).

7. Από το άρθρο 236 ΑΚ προκύπτει ότι συναίνεση είναι η συγκατάθεση η οποία παρέχεται με δήλωση τρίτου προσώπου απευθυντέα προς έν εκ των δικαιοππρακτούντων μερών, είτε πριν, είτε κατά την επιχείρηση της δικαιοππραξίας, προκειμένου η τελευταία να ισχυροποιηθή και να αναπτύξη τα αποτελέσματά της. Τρίτος κατά την έννοιαν του άρθρου 236 ΑΚ είναι και ο εκμισθωτής έναντι του υπομισθωτού. Η συναίνεση και η έγκριση αποτελούν κατηγορίες της ευρυτέρας εννοίας της συγκαταθέσεως. Ενίστε γίνεται δεκτόν ότι επιτρέπεται και η έγκριση όπου ο νόμος προβλέπει συναίνεση. Ως συγκατάθεση νοείται η περί επιδοκιμασίας δικαιοππραξίας δήλωση τρίτου, προκειμένου να παραχθούν τα αποτελέσματα της δικαιοππραξίας κατ' απαίτησιν νόμου. Έγκριση είναι η μετά την επιχείρηση της δικαιοππραξίας συγκατάθεση. Η δικαιοππραξία εγκρίνεται μόνο με το επιχειρηθέν περιεχόμενο και η έγκριση δεν επιτρέπεται να οδηγήσει σε μεταβολή των όρων της δικαιοππραξίας. Επιτρέπεται όμως η έγκριση μέρους της δικαιοππραξίας [περί όλων των εκτεθέντων στην παρούσα παράγραφο Απ. Γεωργιάδης «Γενικές Αρχές του Αστικού Δικαίου», τρίτη έκδοση σελ. 625-631 (με παραπομπές)].

8. Εκ του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 236, 237 και 238 ΑΚ συνάγεται ότι η συναίνεση και η έγκριση αποτελούν εξωτερικούς όρους του ενεργού της δικαιοπραξίας [ήτοι γεγονότα άνευ της συνδρομής των οποίων η δικαιοπραξία δεν παράγει ενέργειαν (Παπαντωνίου «Γενικές Αρχές του Αστικού Δικαίου» σελ. 255)], είναι δηλώσεις ισοδύναμοι από πλευράς εννόμων συνεπειών και η μη παροχή συναινέσεως ή εγκρίσεως, όπου κατά νόμον απαιτείται, συνεπάγεται ανενεργόν δικαιοπραξίαν [τής οποίας η ισχύς είναι μετέωρος (Γεωργιάδης όπ. αν. σελ. 631, 632, παράπλ. αριθμ. 12 και 19)]. Η συγκατάθεση δεν είναι ασυμβίβαστη προς τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της υπομισθώσεως ως συμβάσεως διαρκούς και υποσχετικής (Βαθρακοκόιλης όπ. αν. σελ. 646).

9.Α. Εν όψει τούτων, η απαγόρευση τής εκ των υστέρων συγκαταθέσεως του εκμισθωτού και κυρίου του μισθίου Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. στην άνευ συναινέσεώς του υπομίσθωσή του δεν φαίνεται να εξυπηρετεί σκοπόν τινα, δεδομένου ότι, συμφώνως προς τα εκτενώς αναπτυχθέντα, η έννομη προστασία του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. στην περίπτωση αυτή είναι επαρκεστάτη έναντι τόσο του μισθωτού όσον και του υπομισθωτού.

9.Β. Κατά συνέπειαν πρέπει να γίνη δεκτόν ότι - καίτοι η διάταξις του άρθρου 21 του ως άνω κανονισμού επιτρέπει (κατά την αληθή έννοιάν της) υπομίσθωσιν ακινήτου ανήκοντος στην κυριότητα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. μόνον κατόπιν συγκαταθέσεώς του προηγουμένης της υπεκμισθώσεως [δηλαδή κατόπιν συναινέσεως (και ουχί εγκρίσεως) αυτού (ως εκμισθωτού)] - επιτρέπεται και η διδομένη μετά την σύναψιν της υπομισθώσεως συγκατάθεσις [δηλαδή (κατά την ορολογίαν του ΑΚ) έγκρισις] του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

10. Προκειμένης ελλείψεως συγκαταθέσεως του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. περί την υπομίσθωση ακινήτου της κυριότητός του με συμβατικόν χρόνον λήξεως της υπομισθώσεως μεταγενέστερον αυτού της συναφθείσης από το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. εμπορικής μισθώσεως, ναι μεν το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν δικαιούται κατ' αρχήν να επιβάλη ως χρόνον λήξεως της υπομισθώσεως αυτόν της μισθώσεως [αφού το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (ως εκμισθωτής) δεν συνδέεται συμβατικώς με τον υπομισθωτήν], πλην όμως έναντι του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (ως εκμισθωτού) ο χρόνος λήξεως της υπομισθώσεως ταυτίζεται εκ του νόμου με τον χρόνον λήξεως της μισθώσεως, αφού με την λήξη της εμπορικής

μισθώσεως ο εκμισθωτής δικαιούται κατ' άρθρον 599 παρ. 2 ΑΚ να απαιτήσει το μίσθιο ακίνητο όχι μόνο από τον μισθωτή αλλά και από τον υπομισθωτή [πρόκειται περί εξυπηρετούσης τις σύγχρονες συναλλαγές μορφής «απολυτοποιήσεως» ενοχικού δικαιώματος του εκμισθωτού (Ραφομανίκης όπ. αν. υπό άρθρον 599 αριθμ. 8, Βαθρακοκόιλης όπ. αν. υπό άρθρον 599 αριθμ. 17 με παραπομπές, Απ. Γεωργιάδης «ΣΕΑΚ» υπό άρθρον 599 αριθμ. 16 με παραπομπές)].

11. Εν προκειμένω το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. α) δεν δικαιούται να μεταβάλει όρον ή όρους της υπομισθώσεως [ειδικώτερον το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν δικαιούται να ορίσει (ή να υποχρεώσει μισθωτήν και υπομισθωτήν όπως ορίσουν) χρονικόν σημείον λήξεως της υπομισθώσεως διάφορον τού διά της οικείας συμβάσεως ορισθέντος], β) με την λήξη όμως της μισθώσεως θα έχει το δικαίωμα να απαιτήσει το μίσθιον όχι μόνον από τον μισθωτήν - δυνάμει β) του άρθρου 599 παρ. 2 ΑΚ και ββ) του υπ' αριθμ. 12 όρου της συμβάσεως μισθώσεως - αλλά (δυνάμει του άρθρου 599 παρ. 2 ΑΚ) και από τον υπομισθωτήν, αυτή δε είναι η επί του πρώτου υποερωτήματος προσήκουσα απάντησις. Επί του δευτέρου υποερωτήματος αρμόζει αρνητική απάντησις, αφού η υπομίσθωση δεν ασκεί επιρροήν στις μεταξύ εκμισθωτού και μισθωτού σχέσεις και η μίσθωση διατηρείται και παράγει τις συμβατικές και νόμιμες συνέπειές της και δη ανεξαρτήτως του επιτρεπτού (ή μη) τής υπομισθώσεως.

Απάντηση

12. Α. Το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν δικαιούται να ορίσει χρονικόν σημείον λήξεως της υπομισθώσεως προγενέστερον τού διά της συμβάσεως υπομισθώσεως ορισθέντος.

12. Β. Τα αναγραφόμενα στις παραγράφους 8.1 και 8.2 του ιδιωτικού συμφωνητικού υπομισθώσεως α) ουδόλως θίγουν τα δικαιώματα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., β) δεν καταργούν, ούτε τροποποιούν την μεταξύ Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και μισθωτού έννομη σχέση και γ) δεν απαιτείται να απαλειφθούν ή να τροποποιηθούν. -

Ο πρόεδρος του Ν.Σ.Κ.
 Αντώνης Παπαγεωργίου

